

תת"ע 4615/11-14 - מדינת ישראל נגד סעדי יאסר

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

03 ינואר 2016

תת"ע 4615-11-14 מדינת ישראל נ' סעדי יאסר

השופט אבישי קאופמן
בעניין: 1 מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1 סעדי יאסר

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בלא רישיון נהיגה, ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים.

הסניגור ביקש להקל עם הנאשם, בין השאר מאחר היה בשלבים אחרונים לקבלת רישיון נהיגה, ומאז קיבל רישיון "הפגם תוקן והמחדל הוסר".

אינני יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה בסיכון ומצריכה מיומנות. חומרת העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים להעדיף את האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים מעל פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שהקבע בשורה ארוכה של פסק דין וראו לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז) 31341-06-13 **חאג יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל**, ועפת (מרכז) 17539-07-12 **סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח".

אינני מקבל את הטענה כי קבלת רישיון נהיגה לאחר האירוע מהווה נסיבה מקלה. אין המדובר במחדל טכני כלשהו, כגון אי תשלום אגרה. המדובר במי שבמועד הרלוונטי לא היה מורשה לנהיגה מאחר וטרם עמד במבחנים שקבעה המדינה לשם קבלת רישיון נהיגה. אינני רואה הבדל בין מקרה זה לבין מקרה של אדם שביצע עבירה שלח נהיגה בזמן פסילה, אך עד מועד הדיון הסתיימה תקופת הפסילה. האם בעניינו של האחרון ניתן יהיה לטעון כי "המחדל הוסר" מאחר ובמעמד הדיון חידש את רישונו?

יתרה מכך, הקלת העונש בשל קבלת רשיון לאחר העבירה תהווה מסר לציבור לומדי הנהיגה כי הם רשאים לנהוג אף בטרם קיבלו רשיון ויזכו להקלה בדיעבד. מובן שמדובר במסר פסול, אשר בכוחו להרחיב את התופעה הנפוצה לצערי של נהיגה בלא רשיון.

ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג של אדם ינוע העונש הראוי במתחם שבין מאסר שכולו מותנה למאסר שחלקו יהיה בפועל, לתקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות, וזאת לצד פסילה משמעותית מקבלת רשיון נהיגה.

במקרה דנן מדובר בנהיגה בכביש יציאה מעראבה, כאשר הנאשם נעצר באופן מקרי במחסום משטרה. הנסיבות מצביעות על כך שמדובר במי שהחליט לבצע נהיגה "של ממש" בלא רשיון, ואין מדובר ב"הזזת רכב" או מעשה משובה אחר של צעיר בטרם קבלת רשיון.

באשר לתקופת הפסילה, מוכן אני לקבל כי קבלת רשיון נהיגה לאחר העבירה מצדיקה הקלה בעונש. מובן כי אין דין פסילת רשיונו של אדם המחזיק ברשיון כדין מפסילתו של אדם שאינו מחזיק ברשיון מקבלת רשיון עתידי. לפיכך, בנסיבות אלה, סבורני כי יש הצדקה לקצר את תקופת פסילת הרשיון לעומת התקופה המקובלת. עוד אציין כי לדעתי, כפי שצינתי בתיקים אחרים, אין בהטלת פסילה לתקופה העולה על שלושה חודשים כדי להפעיל סנצקיה בידי רשות הרישוי, זואת מאחר והעבירה בוצעה בטרם קבלת הרשיון. עם זאת, הדברים נאמרים מבלי שנכנסתי לעובי הקורה ומבלי לשצוע עמדת רשות הרישוי, כך אין באמירה דן אלא אמירת אגב.

לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

21 ימי מאסר בפועל. *

עונש מאסר זה ירוצה בעבודות שירות, במשטרת משגב, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 29.10.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 4.2 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

לנוכח נסיבות שפירט הנאשם, הוא רשאי לפנות לממונה בבקשת דחייה. החלטה לפי שיקות דעת הממונה על סמך מסמכים שיוגשו לו.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצוי העונש במאסר של ממש.

אני דן את הנאשם **לארבעה חודשים מאסר על תנאי** למשך שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור *

בתקופה הנ"ל על עבירה של נהיגה בלא רשיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים.

*

בנסיבות המיוחדות שפירט הנאשם במעמד גזה"ד, ראיתי לנכון לקבוע כי לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 1.4 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרשיון בפועל. אם יופקד הרשיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

בנסיבות בהן נדון הנאשם למאסר, אינני גוזר על הנאשם קנס ואני מורה לו לחתום על התחייבות כספית על סך 4,000 ₪ להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום.

*

אם קיים פיקדון בתיק ניתן להחזירה לידי הנאשם.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 3 בינואר 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד ח'ורי מטעם הסנגוריה הציבורית וב"כ המאשימה פקד רוט.